

KG
Wesoły

Projekt 57

UCHWAŁA NR
RADY GMINY ŚWIERKLANIEC

z dnia 2019 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi z dnia 23 lutego 2019 r. na uchwałę Nr III/27/19 Rady Gminy Świerklaniec z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie uchwalenia "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 994 z późn. zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1302 z późn. zm.), po zapoznaniu się ze skargą z dnia 23 lutego 2019 r. na uchwałę Nr III/27/19 Rady Gminy Świerklaniec z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie uchwalenia "Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec",

Rada Gminy Świerklaniec
uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Udziela się odpowiedzi na skargę z dnia 23 lutego 2019 r. na uchwałę Nr III/27/19 Rady Gminy Świerklaniec z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie uchwalenia "Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec".

2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę z dnia 23 lutego 2019 r. na uchwałę Nr III/27/19 Rady Gminy Świerklaniec z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie uchwalenia "Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec" wraz z aktami sprawy.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Świerklaniec.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Wesoły
Jarosław Wasaźnik

Agata Salomon-Madej
Salomon
RADCA PRAWNY

Salomon

Załącznik do uchwały Nr
Rady Gminy Świerklaniec
z dnia.....2019 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach
ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-101 Gliwice

Skarżąca:

Organ: Rada Gminy Świerklaniec
ul. Młyńska 3
42-622 Świerklaniec

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ
na Uchwałę Rady Gminy Świerklaniec Nr III/27/19 Rady Gminy Świerklaniec z dnia

28 stycznia 2019r. w sprawie uchwalenia "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec"

Na podstawie art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2018 roku poz.1302, dalej: p.p.s.a.) Rada Gminy Świerklaniec przekazuje skargę z dnia 23.02.2019r. (data wpływu do tut. organu w dniu 26.02.2019r.) na Uchwałę Rady Gminy Świerklaniec nr III/27/19 Rady Gminy Świerklaniec z dnia 28 stycznia 2019r. w sprawie uchwalenia "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec", wnosząc o:

- 1) odrzucenie skargi w całości na podstawie art. 58§1 pkt. 5a p.p.s.a., a w przypadku ustalenia przez Sąd o braku przesłanek do odrzucenia skargi, jej oddalenie;
- 2) obciążenie Skarżącego kosztami postępowania.

Uzasadnienie

W dniu 28 stycznia 2019 r. Rada Gminy Świerklaniec, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2018.994 t.j. z dnia 2018.05.24, dalej: u.s.g.) oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2018.1945 t.j. z dnia 2018.10.10, dalej: u.p.z.p.) podjęła uchwałę nr III/27/19 Rady Gminy Świerklaniec z dnia 28 stycznia 2019r. w sprawie uchwalenia "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec".

Uchwała weszła w życie z dniem podjęcia.

Skarżąca zarzuciła naruszenie przepisów art. 7 i 11 u.p.z.p. oraz art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W oparciu o powyższe zarzuty, Skarżący wniósł o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały.

W ocenie Organu, skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

I. Zasadność odrzucenia skargi.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 u.s.g. „każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.” W ocenie Organu, Skarżąca nie wykazała, iż zaskarżona uchwała naruszyła jej interes prawny. W uzasadnieniu skargi, Skarżąca ogólnie wskazała na ograniczenie jej prawa własności.

Zaskarżone studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest aktem kierownictwa wewnętrznego, zwłaszcza wobec kategorycznego stwierdzenia zawartego w art. 9 ust. 5 u.o.z.p., że "studium nie jest aktem prawa miejscowego." W doktrynie podnoszono, że

studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie jest aktem prawnym, nawet w szerokim rozumieniu, lecz jest aktem polityki (Z. Niewiadomski: Samorząd terytorialny a planowanie przestrzenne. Nowe instytucje prawne, Samorząd Terytorialny z 1995 r., nr 6, s. 48). W orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego również jednolicie przyjmowano, że studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nie jest aktem ustanawiającym przepisy gminne. Studium nie ma więc mocy aktu powszechnie obowiązującego. Określa - jako akt planistyczny - jedynie politykę przestrzenną gminy i wiąże wewnętrznie organy gminy w ich zamierzeniach przy sporządzaniu projektów planów miejscowych. Nienormatywność studium powoduje, iż jego postanowienia nie mogą w zasadzie wpływać bezpośrednio na sytuację prawną obywateli i ich organizacji, a więc podmiotów spoza systemu podmiotów administracji publicznej. Mając jednak na uwadze, że treść studium w określonym zakresie determinuje ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 9 ust. 4 u.o.z.p.) należy stwierdzić, że mimo braku bezpośredniego przełożenia regulacji studium na prawną sytuację obywateli, nie można kwestionować braku jego jakiegokolwiek oddziaływania na sferę uprawnień i obowiązków jednostki.

Podkreśla się przy tym, że jedynym środkiem prawnej ochrony podmiotów wobec ustaleń gminnego studium, które poprzez wpływ na treść planu miejscowego w sposób pośredni wpływa na ich sytuację prawną jako właścicieli lub użytkowników wieczystych, jest wprawdzie skarga do sądu administracyjnego na podstawie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym, ale jest to w zasadzie środek potencjalny, którego wykluczyć nie można, ale który będzie mógł odnieść skutek wyjątkowo, albowiem skarżący nie zdoła w zasadzie wykazać, że uchwała w przedmiocie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy – akt wewnętrzny – narusza jego interes prawny lub uprawnienia (T. Bąkowski: Komentarz do art. 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w: T. Bąkowski, Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Zakamycze, 2004, Z. Niewiadomski: Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2004, s. 88). Takie też stanowisko przyjmowały sądy administracyjne np. orzeczenie NSA z dnia 26 sierpnia 2011 r., sygn. akt II OSK 1027/11, z dnia 3 sierpnia 2007, sygn. akt II OSK 614/07, z dnia 25 września 2014 r., sygn. akt II OSK 706/13. Poglądy te znajdują nadal trwałe oparcie w aktualnym orzecznictwie sądowoadministracyjnym. Ustalenia studium nie są jednakże adresowane na zewnątrz i co do zasady nie kształtują bezpośrednio sytuacji podmiotów spoza systemu administracji publicznej.

Ponieważ studium nie wywołuje skutków właściwych dla miejscowego planu i nie kształtuje sposobu wykonywania prawa własności nieruchomości, powoływanie się jedynie na uprawnienia właścicielskie nie wystarcza dla uznania, iż doszło do naruszenia interesu prawnego, nie można bowiem w oparciu o postanowienia studium wywodzić, że interes prawny Skarżącej w postaci wykonywania prawa własności zgodnie z jej oczekiwaniami został naruszony, skoro studium nie jest aktem prawa miejscowego, a tylko miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego może skutecznie kształtować i ograniczać korzystanie z prawa własności do nieruchomości. Choć nie można wykluczyć naruszenia interesu prawnego ustaleniami studium, trzeba dostrzegać różnicę pomiędzy studium i planem miejscowym w zakresie bezpośrednio i realności skutku, jaki wywołują oba te akty, co będzie miało wpływ na ocenę istnienia naruszenia interesu prawnego." – wyrok NSA z dnia 17 marca 2015r., sygn. akt II OSK 1967/13. Zob. także wyrok WSA w Warszawie z dnia 19 czerwca 2015r.

Dodać także należy, że owo naruszenie interesu prawnego wykazać musi strona Skarżąca, a zatem to strona skarżąca musi wykazać, że spełniła przesłanki do wniesienia skargi. Stąd też przed przystąpieniem do oceny merytorycznej skargi, Sąd administracyjny jest zobowiązany do sprawdzenia czy zaskarżona uchwała narusza interes prawny Skarżącego, co dawałoby mu legitymację do wniesienia skargi. To na Skarżącym ciąży obowiązek wykazania w jaki sposób uchwała narusza jego własny indywidualny interes prawny, co w ocenie Organu nie nastąpiło. Skarżąc uchwałę organu gminy na podstawie art.101 ust.1 u.s.g., Skarżący musi wykazać istnienie związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a jego indywidualną sytuacją prawną. Musi udowodnić, że zaskarżona uchwała naruszając prawo, jednocześnie wpływa na jego sferę prawnomaterialną i pozbawia go np. pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację lub też nakłada na niego obowiązki. (sygn. akt IV SA/Gl 1273/13 wyrok WSA w Gliwicach z dnia 13 października).

Naruszenie interesu prawnego składającego taką skargę musi mieć charakter bezpośredni, konkretny, zindywidualizowany, i realny. Uchwała, czy też konkretne jej postanowienia, musi więc naruszać rzeczywiście istniejący w dacie jej podejmowania interes prawny skarżącego. Wskazać należy, iż w wyroku z dnia 4 listopada 2003 r., sygn. akt SK 30/02 (OTK-A 2003 nr 8, poz. 4) Trybunał Konstytucyjny zauważył, że skarga na podstawie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym nie ma charakteru *actio*

popularis, a zatem do jej wniesienia nie legitymuje sama ewentualna sprzeczność zaskarżonej uchwały z prawem, co też Skarżąca zarzuca w drugiej kolejności.

Podstawą zaskarżenia jest bowiem równocześnie naruszenie konkretnie rozumianych interesów lub uprawnień konkretnego obywatela lub ich grupy, ewentualnie innego podmiotu, który jest mieszkańcem danej gminy lub jest z tą gminą winny sposób prawnie związany. W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że interes prawny podmiotu wnoszącego skargę na uchwałę organu gminy musi wynikać z normy prawa materialnego kształtującej sytuację prawną tego podmiotu. Interes ten ma charakter bezpośredni, konkretny i realny, a nie przyszły i potencjalny. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2451/11 nawet ewentualna sprzeczność uchwały z prawem nie daje legitymacji do wniesienia skargi, jeżeli uchwała ta nie narusza prawem chronionego interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego (porównaj: wyrok NSA z dnia 14 marca 2002 r., II SA 2503/01, Lex nr 81964).

Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem na skarżącym spoczywa obowiązek wykazania się nie tylko indywidualnym interesem prawnym lub uprawnieniem, ale także zaistniałym w dacie wnoszenia skargi, a nie w przyszłości, naruszeniem tego interesu prawnego lub uprawnienia. Przymiot strony w postępowaniu sądowym mającym na celu ocenę zgodności z prawem danej uchwały organu gminy przysługuje wyłącznie podmiotowi, którego interes prawny lub uprawnienie zostały zaskarżonym aktem naruszone przed wniesieniem skargi. Przepis art. 101 ust. 1 u.s.g. nie przyznaje bowiem takiej legitymacji skargowej podmiotom, których interesy prawne lub uprawnienia będą mogły być ewentualnie zagrożone naruszeniem w przyszłości. Związek pomiędzy własną, indywidualną sytuacją prawną skarżącego a zaskarżoną uchwałą musi zatem w dacie wniesienia skargi, a nie w przyszłości, powodować następstwo w postaci ograniczenia lub pozbawienia danego podmiotu konkretnych uprawnień lub nałożenia na niego obowiązków (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 kwietnia 2008 r. sygn. akt II OSK 1749/07). Przymiot strony w postępowaniu kwestionującym legalność uchwały z zakresu administracji publicznej kształtowany jest na innych zasadach aniżeli w postępowaniu administracyjnym regulowanym przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. Otóż, dopiero naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia otwiera drogę do merytorycznego rozpoznania (oceny) zaskarżonej uchwały. Ocena ta zaś dotyczy rodzaju naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia skarżącego i w zależności od tego skarga może lub nie może być uwzględniona. Niemożność wykazania naruszenia konkretnego interesu prawnego lub uprawnienia, prowadzi natomiast do wniosku, że wnoszący skargę nie ma legitymacji procesowej do zaskarżenia uchwały (por. wyrok NSA z 14 marca 2002 r., II SA 2503/01, Lex nr 81964).

Zatem, naruszenie interesu prawnego składającego skargę na studium zagospodarowania przestrzennego będzie miało charakter bezpośredni, konkretny zindywidualizowany, i realny w dwóch przypadkach:

- uchwalenia na podstawie zaskarżonego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nowego/zmiany planu zagospodarowania przestrzennego gminy,
- w zakresie w jakim przepisy prawa materialnego pozwalają na konkretyzację indywidualnych praw i obowiązków na podstawie uregulowań studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Nie budzi wątpliwości w orzecznictwie sądowym, że ustalenia studium, aby wywarły określony skutek, muszą zostać bezpośrednio przeniesione ze studium do planów miejscowych, jednak dopiero po ich skonkretyzowaniu z uwzględnieniem warunków miejscowych i precyzyjnym określeniu granic obszarów. Zatem ustalenia studium dopóki nie zostaną w odpowiedniej formie uwzględnione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, nie mogą stanowić podstawy do wydawania decyzji administracyjnych, bowiem mówiąc najprościej studium nie jest źródłem prawa (wyroki NSA z: 23 czerwca 2010 r., II OSK 1025/09; 22 listopada 2010 r., II OSK 1203/10). Regulacje zawarte w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy dopóki nie zostaną przeniesione i "skonsumowane" w uchwalonym na ich podstawie planie zagospodarowania przestrzennego gminy mają tylko charakter potencjalny.

W ocenie Organu zatem istnieje podstawa do odrzucenia przez Sąd skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 5a p.p.s.a. stanowiący, że sąd odrzuca skargę, jeżeli interes prawny lub uprawnienie wnoszącego skargę na uchwałę lub akt, o którym mowa w art.3 § 2 pkt 5 i 6, nie zostały naruszone stosownie do wymagań przepisu szczególnego.

II. W razie stwierdzenia, że skarga nie podlega odrzuceniu, Organ wskazuje, że w jego ocenie skarga nie zasługuje na uwzględnienie i jako bezzasadna winna zostać oddalona, a to – w odniesieniu do zarzutów Skarżącego w zakresie procedury uchwalenia zaskarżonej uchwały – w związku z poniżej przytoczonymi argumentami:

1. Zgodnie z planem zagospodarowania województwa śląskiego 2020+ organy właściwe w sprawach planowania przestrzennego mają obowiązek uwzględniania w swoich działaniach podanych w planie zasad, co oznacza takie projektowanie wykorzystania przestrzeni, które zakłada zachowanie równowagi między wszystkimi elementami środowiska, tak aby przy racjonalnym wykorzystywaniu potencjału przyrodniczego możliwe było zaspokojenie potrzeb obecnych i przyszłych pokoleń.

Zgodnie z Rozdziałem III ustaleń planu zagospodarowania województwa śląskiego 2020+ pkt. 4 zasady zagospodarowania obszarów funkcjonalnych, określono zasady gospodarowania przestrzenią, a w szczególności:

1. *Przestrzeń trzeba gospodarować oszczędnie.*

5. *Wybierając teren pod inwestycję w infrastrukturę techniczną trzeba preferować tereny już uprzednio zagospodarowane (poprzemysłowe, pozurbanizowane), a nie tereny zielone.*

6. *Wszystkie systemy (transportowy i przesyłowy, przyrodniczy, mieszkaniowy i aktywności gospodarczej) mają być ciągle przestrzennie i w sposób uporządkowany się przenikać.*

7. *Strefa mieszkaniowa i strefa aktywności gospodarczej mają mieć zwartą strukturę, a wielkość strefy musi być rezultatem kompromisu między opłacalnością ekonomiczną i wymogami kształtowania przyjaznej przestrzeni.*

9. *Granice jednostek przestrzennych mają być czytelne tak, aby równocześnie spełnione mogły być wymogi indywidualnej tożsamości i ponadlokalnej spójności.*

10. *Decyzje o zmianie użytkowania terenu trzeba podejmować ostrożnie, tak aby nie utracić wartości przestrzeni.*

Dla wiejskiego obszaru funkcjonalnego przyjmuje się następujące zasady zagospodarowania, a w szczególności:

- ochrona historycznych układów ruralistycznych;
- utrzymania tradycyjnej skali i form zabudowy;
- ochrona terenów otwartych przed rozpraszaniem zabudowy podmiejskiej;
- ochrona obszarów o wysokim potencjale glebowym przed ich nierolniczym użytkowaniem;

W projekcie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec ustalono granicę jednostki osadniczej w środkowej części gminy. Tereny zlokalizowane na obrzeżach gminy pozostawiono jako przyrodnicze - wyłączone z urbanizacji w celu zachowania walorów bioklimatycznych gminy, ochrony gleb III klasy bonitacyjnej i przeciwdziałania rozpraszania się zabudowy.

Ponad to zgodnie z Art. 10 ust. 1 pkt. 7) u.p.z.p. w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

7) *potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności:*

- a) *analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,*
- b) *prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,*
- c) *możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,*
- d) *bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę.*

W rozdziale 2.8 w pkt. 2.8.3.4 studium porównano zapotrzebowania na nową zabudowę z szacunkami chłonności terenów wyliczonych w tabeli nr 22 przeznaczonych pod zabudowę w ramach jednostki osadniczej i stwierdzono, że:

- tereny dla nowej zabudowy mieszkaniowej przekraczają potrzeby gminy. Prognozy potrzeb terenowych gminy w tym zakresie wyliczone w studium określono na poziomie ok. 430,0 ha. Tymczasem w studium (z 2013 r.), wskazano tereny o powierzchni 634,0 ha, czyli o ok. 200,0 ha więcej niż wynika to z prognozowanych potrzeb,
- tereny dla nowej zabudowy usługowej wyznaczone są na poziomie odpowiadającym potrzebom gminy prognozowanym w studium. Potrzeby gminy w tym zakresie prognozowane są w wielkości około 125,0 ha, tymczasem w ramach jednostki osadniczej i w studium (z 2013 r.), wyznaczono łącznie ok. 80,0 ha. Oznacza to, że w studium należy przewidzieć możliwość zwiększenia powierzchni terenów dla tego przeznaczenia terenów o 45 ha,
- tereny dla nowej zabudowy produkcyjno-magazynowej wyznaczone są na powierzchni około 61,0 ha przy potrzebach prognozowanych w tym zakresie na około 84,0 ha, Oznacza to, że w studium należy przewidzieć możliwość zwiększenia powierzchni terenów dla tego przeznaczenia terenów o 23 ha.

W tabeli poniżej przedstawiono bilans potrzeb terenów z podziałem na funkcje oraz chłonność obszarów przeznaczonych w studium (z 2013 r.) do zabudowy, które jeszcze nie zostały zabudowane, w ramach całej gminy (suma powierzchni w ramach obszarów o w pełni zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz poza tymi obszarami).

Bilans potrzeb terenów z podziałem na funkcje w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej oraz poza tymi obszarami

Bilans terenów przeznaczonych do zabudowy z podziałem na funkcje w ramach oraz poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej (poza oraz w ramach jednostki osadniczej)						
Funkcja zabudowy	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia użytkowa budynków)	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia całkowita budynków)	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia terenu)	Chłonność terenów niezabudowanych w obecnie obowiązującym studium (z 2013 r.) <u>poza oraz w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej</u> (powierzchnia całkowita budynków/ powierzchnia terenu)		Wynik bilansu
	[m ²]	[m ²]	[ha]	[m ²]	[ha]	
Zabudowa mieszkaniowa	480 000,00	580 000,00	430,0	852 096,00	634,0	-204,0
Zabudowa usługowa	82 000,00	100 000,00	125,0	64 000,00	80,0	45,0
Zabudowa produkcyjna	70 000,00	84 000,00	84,0	61 000,00	61,0	23,0

Analizując powyższe dane stwierdza się, że:

- dla zabudowy mieszkaniowej, przy założonej średniej chłonności, prognoza potrzeb terenowych dla nowej zabudowy wynosi około **430,0 ha**, podczas gdy w studium (z 2013 r.), wskazano dla tej formy nowej zabudowy około **634,0 ha** terenów (około 460,7 ha w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej oraz około 173,3 ha poza tymi obszarami). Oznacza to, że nadmiar terenów pod zabudowę mieszkaniową wynosił około **204,0 ha**.

- dla zabudowy usługowej potrzeby wyliczono na około **125,0 ha**, podczas gdy w studium (z 2013 r.), wskazano dla tej funkcji około **80,0 ha** (około 41,7 ha w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej oraz około 38,3 ha poza tymi obszarami). Oznacza to, że niedobór terenów pod zabudowę usługową wynosił około **45,0 ha**.
- dla zabudowy produkcyjnej potrzeby wyliczono na około **84,0 ha**, podczas gdy w studium (z 2013 r.), dla tego sektora wskazano około **61,0 ha** (około 20,3 ha w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej oraz około 40,7 ha poza tymi obszarami). Oznacza to, że niedobór terenów pod zabudowę usługową wynosił około **23,0 ha**.

W SUIKZP gminy Świerklaniec uchwalonym 28 stycznia 2019 r., aby spełnić wymogi Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym ustalono, że należy odjąć terenów pod zabudowę mieszkaniową w stosunku do poprzedniego studium o około 179,00 ha.

Bilans potrzeb terenów z podziałem na funkcje w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej

Bilans terenów przeznaczonych do zabudowy z podziałem na funkcje w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej						
Funkcja zabudowy	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia użytkowa budynków)	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia całkowita budynków)	Wyliczone potrzeby dla nowej zabudowy (powierzchnia terenu)	Chłonność terenów niezabudowanych w studium w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej (powierzchnia całkowita budynków/powierzchnia terenu)		Wynik bilansu
	[m ²]	[m ²]	[ha]	[m ²]	[ha]	
Zabudowa mieszkaniowa	480 000,00	580 000,00	430,0	619 180,00	460,7	-30,7
Zabudowa usługowa	82 000,00	100 000,00	125,0	33 600,00	41,7	83,3
Zabudowa produkcyjna	70 000,00	84 000,00	84,0	20 300,00	20,3	63,7

Analizując powyższe dane stwierdza się, że:

- w obecnie obowiązującym studium (z 2013 r.) w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej, wyznaczonych jest **460,7 ha** terenów pod zabudowę mieszkaniową, które jeszcze nie zostały zainwestowane, natomiast wyliczone potrzeby wynoszą **430,0 ha**. Oznacza to, że nadmiar terenów pod zabudowę mieszkaniową w ramach jednostki osadniczej wynosi **30,7 ha**.
- w obecnie obowiązującym studium (z 2013 r.) w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej, wyznaczonych jest **41,7 ha** terenów pod zabudowę usługową, które jeszcze nie zostały zainwestowane, natomiast wyliczone potrzeby wynoszą **125,0 ha**. Oznacza to, że niedobór terenów pod zabudowę usługową w ramach jednostki osadniczej wynosi **83,3 ha**.
- w obecnie obowiązującym studium (z 2013 r.) w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej, wyznaczonych jest **20,3 ha** terenów pod zabudowę produkcyjną, które jeszcze nie zostały zainwestowane, natomiast wyliczone potrzeby wynoszą **84,0 ha**. Oznacza to, że niedobór terenów pod zabudowę produkcyjną w ramach jednostki osadniczej wynosi **63,7 ha**.

2. Prognoza oddziaływania na środowisko SUIKZP gminy Świerklaniec została opracowana w listopadzie 2017 r. i została zaktualizowana w grudniu 2018 r., natomiast analizę możliwości finansowania wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej służących realizacji zadań własnych gminy związanych z lokalizacją nowej zabudowy – potrzeby inwestycyjne wynikające z konieczności realizacji tych zadań, przedstawiono w rozdziale 2.8 w pkt. 2.8.3.5. Zarówno projekt SUIKZP, jak i prognoza oddziaływania na środowisko w wersji papierowej były wyłożone do publicznego wglądu podczas realizacji procedury sporządzania studium.

3. W gminie Świerklaniec zabudowa realizowana jest na podstawie wydawanych decyzji o warunkach zabudowy, co spowodowało znaczne rozproszenie się zabudowy. Z bilansów przedstawionych w tekście studium wynika, że należy zmniejszyć ilość terenów przeznaczonych pod zabudowę. Po przeanalizowaniu terenów już zabudowanych należało znaleźć tereny, które pozostaną wyłączone spod zabudowy, a które mogą przyczynić się do poprawy jakości powietrza. Dlatego tereny takie zostały w części wyznaczone po śladzie istniejącego gazociągu, ponieważ tereny zawierające się w strefie technologicznej od gazociągu nie powinny być zabudowane, dlatego zdecydowano właśnie na taki przebieg terenów przewietrzania, aby w dużej mierze wykorzystać tereny, których nie można zabudowywać. W momencie, gdy zarządca sieci gazowej podejmie decyzje o zmianie przebiegu gazociągu, nastąpi zmiana SUIKZP gminy i zostanie naniesiony nowy przebieg i wtedy może nastąpi również zmiana kierunków zagospodarowania. Na dzień uchwalenia tego studium przebieg gazociągu został jednoznacznie określony dlatego zasadne było wyznaczenie właśnie takich korytarzy ekologicznych wyłączonych spod zabudowy. Na obszarze gminy występują obiekty zlokalizowane w strefie technologicznej od sieci gazowej i takie obszary zostały utrzymane. Nie wyznaczono nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę na obszarach, na których nie występują istniejące obiekty, które zawierają się w strefie technologicznej.

4. Analizując obszary wyznaczone na obszarze sołectwa Nowe Chechło można stwierdzić, że obszar sołectwa został podzielony na dwie części - na północ i na południe od ulicy Lasowickiej.

Obszar na północ od ulicy Lasowickiej stanowią tereny:

MU1 o łącznej powierzchni 15,9 ha, której około 6,5 ha jest wolne od zabudowy,,

MU2 - o łącznej powierzchni 68,0 ha, której około 41,5 ha jest wolne od zabudowy,

Obszar po południowej części ulicy Lasowickiej stanowią tereny:

MU1 - o łącznej powierzchni 13,1 ha, której około 6,5 ha jest wolne od zabudowy,

MU2 - o łącznej powierzchni 18,2 ha, której około 16,0 ha jest wolne od zabudowy.

Zgodnie z treścią pkt. 3.1.d, że należy dążyć do uzupełnienia zabudowy mieszkaniowej tworzącej obecną strukturę urbanistyczną właśnie w tych już zainwestowanych obszarach, a nie wyznaczając nowe tereny. Z powyższej analizy wynika, że na wskazanych w studium terenach przeznaczonych pod zabudowę jest jeszcze około 70,5 ha terenów możliwych do zabudowy, czyli około 700 działek o powierzchni 10 arów czyli może powstać 700 domów jednorodzinnych. Zatem nie znajduje się uzasadnienia wyznaczania kolejnych obszarów pod zabudowę.

5. Uchwała Rady Gminy nie narusza ustawy o ochronie gruntów rolnych, ponieważ nie wyznaczono terenów pod zabudowę na obszarach gleb klas I - III, natomiast fakt, że dany teren znajduje się na glebach klasy IV - VI nie przesądza, iż taki teren powinien od razu zostać przeznaczony pod zabudowę.

6. SUIKZP gminy zostało sporządzone na mapach pozyskanych z zasobu geodezyjnego, również inne mapy pomocnicze zostały pozyskane z tego źródła. Warstwa pokazująca klasy gleb została stworzona w oparciu o dane z map klasoużytków i przedstawia faktyczny stan gruntów na dzień otrzymanych podkładów mapowych. Tereny określone jako BR - rolnicze wyłączone z zabudowy nie muszą stanowić tylko terenów upraw polowych, mogą stanowić również tereny łąk, pastwisk lub po prostu zieleni niskiej, ważne aby były wolne od zabudowy.

Rada Gminy uchwalając studium kierowała się zrównoważonym rozwojem gminy z zachowaniem proporcji powierzchni zurbanizowanej gminy do jej powierzchni ogólnej, więc aby utrzymać zrównoważony rozwój należy zachować tereny wyłączone z zabudowy, jako tereny bioklimatyczne, decydujące również o jakości życia w gminie. Studium zostało sporządzone zgodnie z przepisami prawa, co zostało potwierdzone przez organ nadzoru Wojewody Śląskiego, który nie znalazł uchybień w procedurze ani w dokumentach formalno - prawnych. Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązkowo należy przeprowadzić bilans potrzeb terenowych pod daną zabudowę.

Z bilansów tych wynika jednoznacznie, że w Świerklańcu wyznaczono tereny zabudowy mieszkaniowej ponad potrzeby, nie należy więc powiększać jeszcze bardziej tych terenów.

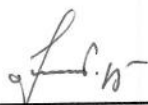
Ponadto zważyć należy, iż zgodnie z art. 7 u.p.z.p. rozstrzygnięcia wójta, burmistrza, prezydenta miasta albo marszałka województwa o nieuwzględnieniu odpowiednio wniosków dotyczących studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, uwag dotyczących projektu tego studium, wniosków dotyczących miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, uwag dotyczących projektu tego planu albo wniosków dotyczących planu zagospodarowania przestrzennego województwa – nie podlegają zaskarżeniu do sądu administracyjnego.

Podkreślić należy, że Organ, sporządzając studium działań na podstawie i w granicach prawa, wając przy tym jednocześnie interes publiczny dla całej Gminy.

Mając powyższe na uwadze, Organ wnosi jak na wstępie.

W załączeniu przesyłam:

- oryginał skargi;
- akta administracyjne.

Uzasadnienie

Dnia 26 lutego 2019 r. do Urzędu Gminy w Świerklańcu wpłynęła skarga na uchwałę Nr III/27/19 Rady Gminy Świerklaniec z dnia 28 stycznia 2019 r. w sprawie uchwalenia „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Świerklaniec”. Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, każdy czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Biorąc pod uwagę art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Organ. przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.